

Sygn. akt III RC 194/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: st.sekr.sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2018 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa G. M.

przeciwko małoletnim M. M. (1) i M. M. (2) reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego S. M.

o obniżenie alimentów

oraz z powództwa wzajemnego

małoletnich M. M. (1) i M. M. (2) reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego S. M.

przeciwko G. M.

o obniżenie alimentów

I. oddala powództwo główne;

II. oddala powództwo wzajemne;

III. odstępuje od obciążania powoda G. M. zwrotem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

G. M. w dniu 12 maja 2017 r. wniósł do Sądu Rejonowego w Pruszkowie powództwo o obniżenie wysokości obowiązku alimentacyjnego ciążącego na nim wobec syna M. M. (1) z kwoty 1250 zł miesięcznie do kwoty 850 zł miesięcznie oraz córki M. M. (2) z kwoty 1000 zł miesięcznie do kwoty 900 zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu wskazał m.in., że urodziło mu się kolejne dziecko w dniu (...) r. oraz że zmniejszyły się koszty utrzymania syna, albowiem odpadły koszty przedszkola w kwocie 400 zł miesięcznie, ponieważ obecnie syn jest w klasie zerowej szkoły podstawowej w związku z czym nie ma konieczności ponoszenia tego wydatku, a jedynie koszt obiadów szkolnych w kwocie 140-160 zł miesięcznie (k. 3-4).

W odpowiedzi na pozew z dnia 29 listopada 2017r. przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych S. M. wniosła o oddalenie powództwa w całości, jednocześnie wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego na rzecz małoletniej córki M. M. (2) z kwoty po 1000 zł miesięcznie do kwoty 1400 zł oraz na rzecz małoletniego syna M. M. (1) z kwoty po 1250 zł miesięcznie do kwoty 1400 zł, to jest łącznie do kwoty 2800 zł miesięcznie, począwszy od dnia wniesienia pozwu wzajemnego. W uzasadnieniu podała m.in., że córka poza dodatkowym językiem angielskim, który jest obecnie droższy z uwagi na większą liczbę godzin, uczęszcza na zajęcia z tańca oraz bierze udział w turniejach, co wiąże się z

dodatkowymi opłatami (160 zł lekcje miesięcznie oraz średnio 50 zł miesięcznie koszty strojów, butów i turniejów). W odniesieniu do każdego z dzieci matka ponosi koszty szkoły po 50 zł Rada Rodziców, 40 zł ubezpieczenie, składki szkolne 10 zł na miesiąc, książki, wyprawka, wycieczki po 100 zł miesięcznie. Ubrania i buty 200 zł miesięcznie, leki po 50 zł, rozrywka i wyjazdy po 250 zł, wyżywienie po 500 zł, koszty kosmetyków i środków czystości dla M. 50 zł, dla M. 100 zł. Każde dowożenie dzieci na zajęcia dodatkowe obciąża matkę czasowo i finansowo po 150 zł miesięcznie. Udział dzieci w opłatach mieszkaniowych i za media to kwota po 250 zł na miesiąc. Ponadto wskazała, że wyremontowała pokoje dzieciom (k. 41-44).

W odpowiedzi na pozew wzajemny złożonej na rozprawie w dniu 27 lutego 2018 r. G. M. wniósł o oddalenie powództwa wzajemnego w całości (k. 95-96).

Wobec powyższego Sąd prowadził postępowanie w zakresie powództwa głównego o podwyższenie alimentów oraz w zakresie powództwa wzajemnego o podwyższenie alimentów (k. 144v, płyta CD – k. 146).

G. M. w toku całego procesu do chwili zamknięcia rozprawy popierał powództwo główne i wniósł o oddalenie powództwa wzajemnego, natomiast przedstawicielka ustawowa małoletnich S. M. nie uznała powództwa głównego i do chwili zamknięcia rozprawy wносиła o jego oddalenie w całości, a ponadto wносиła o podwyższenie alimentów na rzecz małoletnich dzieci jak w powództwie wzajemnym (k. 144v, k. 145v, protokół płyta CD k. 146).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni M. M. (2) urodzona (...) w W. i M. M. (1) urodzony (...) w W. pochodzą z nieformalnego związku S. M. i G. M.

Alimenty na rzecz małoletnich od G. M. zostały ustalone w wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 24 lutego 2015 roku w sprawie III RC 492/14 na rzecz M. M. (2) na kwotę 1000 zł oraz na rzecz M. M. (1) na kwotę 850 zł od dnia 30 września 2014 r. Na skutek apelacji S. M. Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 22 września 2015r. w sprawie VI Ca 480/15 zmienił zaskarżone orzeczenie jedynie w ten sposób, że poczynając od 1 marca 2015 r. zasądził alimenty na rzecz małoletniego M. M. (1) w kwocie 1250 zł miesięcznie. Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...)

W dacie orzekania w poprzedniej sprawie o alimenty małoletnia M. M. (2) miała 9 lat i uczęszczała do szkoły podstawowej, a M. M. (1) miał 5 lat i uczęszczał do przedszkola, którego koszt wynosił 400 zł miesięcznie. Małoletnia chodziła na lekcje języka angielskiego raz w tygodniu. Dzieci nie chorowały przewlekłe. Ze szkoły i przedszkola małoletnich odbierała opiekunka i przebywała z nimi w domu do czasu powrotu z pracy jednego z rodziców. Opłata za opiekunkę wynosiła około 20 zł za godzinę. Zamieszkiwali wraz z matką w P.. Obecnie małoletnia M. M. (2) ma 11 lat i uczęszcza do V klasy szkoły podstawowej, a M. M. (1) ma 7 lat i uczęszcza do pierwszej klasy szkoły podstawowej. Ogólnie są zdrowi, ale przeziębiamy się i zażywają leki sterydowe na kaszel. Zamieszkują w tym samym miejscu co wcześniej. Małoletnia M. od września 2017 roku chodzi dwa razy w tygodniu do szkoły językowej na lekcje języka angielskiego, co stanowi koszt 160 zł miesięcznie oraz od dwóch lat na lekcje tańca i akrobatyki, których koszt wynosi 160 zł miesięcznie. Uczestniczy w turniejach, co wiąże się także z dodatkowymi kosztami, w tym zakupem ubiorów. Koszty związane z jednym turniejem oscylują w granicach kwoty 500 zł. Turnieje odbywają się dwa razy w roku. Małoletni M. je obiady w szkole, których koszt wynosi około 130 zł miesięcznie. Chodzi od lutego 2018 r. na zajęcia z programowania do (...) w P., których koszt wynosi 140 zł. Dzieci nie są pod opieką opiekunki od momentu ukończenia przedszkola przez małoletniego. Matka zawozi je na zajęcia dodatkowe. Czasami zawozi je ojciec. W poprzednie wakacje małoletni byli dwa tygodnie z matką nad morzem. Aktualne koszty niezbędne do pokrycia usprawiedliwionych potrzeb małoletniej M. M. (2) oraz małoletniego M. M. (1) nie zmniejszyły się w sposób istotny w porównaniu z poprzednim okresem, choć zauważalna jest pewna różnica w zakresie mał. M.. Na małoletnią M. niezbędne jest 1650 - 1800 zł (żywność 400 zł, język angielski 160 zł, zajęcia taneczne i akrobatyka 160 zł, koszty turniejów ok. 80 zł, koszty mieszkaniowe 200 zł, kosmetyki i środki czystości 50-100 zł, wydatki szkolne 100-150 zł, leki 50 zł, odzież i obuwie 200 zł, koszty wypoczynku 150-250 zł, inne 100 zł). Na małoletniego M. niezbędne jest 1470 -1620 zł (żywność 350 zł, obiady w szkole 130 zł, zajęcia z programowania 140 zł, koszty mieszkaniowe 200 zł,

kosmetyki i środki czystości 50 zł, wydatki szkolne 100-150 zł, leki 50 zł, odzież i obuwie 200 zł, koszty wypoczynku 150-250 zł, inne 100 zł).

S. M. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie o alimenty miała 35 lat zamieszkiwała wspólnie z małoletnimi dziećmi w mieszkaniu w P. będącym współwłasnością jej i ojca małoletnich. Była zatrudniona w Banku na podstawie umowy o pracę za wynagrodzeniem netto 3800 zł miesięcznie. Ponościła opłaty za czynsz w kwocie 670 zł, za energię 120 zł, Internet i telewizję 120 zł. Wyżywienie dzieci wynosiło około 1000 zł miesięcznie, na ubrania wydawała około 200 zł, na lekarstwa 100 zł, środki czystości około 200 zł, wypoczynek około 600 zł. S. M. uiszczala po połowie czynsz, kredyt oraz koszty zakupów do domu. Otrzymywała alimenty pomniejszone o ratę kredytu, gdyż alimenty wpływały na konto, z którego bank pobierał ratę kredytu i na życie pozostawiała jej kwota 500 zł. Miała zadłużenie w wysokości 5000 zł w banku i 3000 zł od przyjaciół i przez 3 lata miała je spłacać w ratach 300 zł do banku i 200 zł do osób fizycznych. Ponościła koszt języka angielskiego małoletniej w kwocie 40 zł.

Obecnie S. M. ma 38 lat. Zamieszkuje w tym samym miejscu co poprzednio, z tym, że obecnie zamieszkuje nie tylko z dziećmi, ale także z obecnym mężem, który pracuje. Nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Nadal pracuje w (...), ale w innym miejscu niż poprzednio, na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Z pracy uzyskuje dochód w kwocie średniomiesięcznie 4303,51 zł netto, innych dochodów nie ma. Nadal spłaca sama kredyt za mieszkanie stanowiące współwłasność z G. M., w którym zamieszkiwali wspólnie do (...) roku. Rata kredytu nie uległa zmianie i oscyluje w granicach kwoty 1400 zł. Spłaca także pożyczkę gotówkową, gdzie rata wynosi 200 zł miesięcznie. Poności koszty czynszu w wysokości 704 zł (w tym woda i ogrzewanie), dodatkowo ponosi opłaty za prąd około 100-120 zł miesięcznie. Rozliczenia są półroczne.

W dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej G. M. miał 40 lat. Zamieszkiwał w P. w mieszkaniu stanowiącym jego własność. Poza małoletnimi M. i M. nie posiadał innych dzieci. Był zatrudniony w (...)w W. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia (...) r. w pełnym wymiarze etatu na stanowisku (...) ze średnim wynagrodzeniem netto 4.684,88 zł miesięcznie. Pozwany osiągał dochód w kwocie 5.915 zł netto od (...) na podstawie umowy o dzieło w (...) w W.. Z pracy w (...) wziął pożyczkę w wysokości 30.000 zł na remont mieszkania, której miesięczna rata wynosiła 550 zł miesięcznie – na okres 5 lat. Czynsz za mieszkanie wynosił około 780 zł, prąd około 100 zł, gaz około 50 zł na dwa miesiące, Internet 65 zł, telefon córki, który podarował jej na urodziny 60 zł. Mieszkanie było obciążone kredytem. Za wspólne mieszkanie w P. płacił regularnie połowę raty kredytu, zaś od stycznia 2015 r. zaprzestał uiszczania połowy raty kredytu, gdyż jak twierdził S. M. nie płaciła swojej raty. Kupował dzieciom ubrania, kupił telefony za które opłacał abonament w kwocie 60 zł, ponosił koszty leków, w klinice, za który płacił 80 zł, a także koszty np. jednorazowego wyjścia do kina z dziećmi w wysokości 100 zł. Spłacał również swój kredyt we frankach szwajcarskich, którego miesięczna rata wynosiła 150 franków. Miał wykupione 2 polisy ubezpieczeniowe. Płacił czynsz w kwocie 700 zł, raty kredytu 700 zł, połowę raty wspólnego kredytu 650 zł, opłaty za samochód 150 zł oraz prąd i gaz.

Obecnie G. M. ma 45 lat, zamieszkuje nadal w P. w tym samym miejscu. Pracuje jako (...)i (...). Płaci alimenty zgodnie z wyrokiem Sądu. Kiedy był na feriach z dziećmi, to matka małoletnich złożyła wniosek o wszczęcie egzekucji komorniczej, z którego wynikało, że od 3 lat nie płacił alimentów, w wyniku czego zostało mu zajęte konto. Ma kontakty z dziećmi tak jak zostało to ustalone przez Sąd. Poza alimentami kupuje dzieciom wszystkie potrzebne rzeczy, jak wyjeżdża z nimi na wakacje czy ferie zimowe. W dalszym ciągu ma umowę o pracę z (...) na czas nieokreślony i w (...)na umowę o dzieło. Nie prowadzi działalności gospodarczej. W zakresie wynagrodzenia w (...) nie zmieniło się ono od 10 lat. Zmiana umowy nastąpiła z (...)około 1,5 roku temu, co związane jest z mniejszą ilością pracy. W 2015 roku zakres pracy był zmienny, czasami 5 godzin dziennie, a czasami po 24 godziny na dobę. Obecnie G. M. twierdził, iż jest mniej pracy, ale kiedy nadarza się okazja, to podejmuje dodatkowe dyżury, ale zdarza się to 3 razy w roku. Pracuje na stanowisku (...). Wcześniej zdarzało się też, że jego wynagrodzenie było mniejsze przez około 6 miesięcy, a następnie wracało do tej samej kwoty. Od października 2016 roku ma cały czas zmniejszone wynagrodzenie o około 20.000 zł w stosunku do poprzedniego roku. Na konto z tytułu pracy w (...) wpływa jemu około 4070 zł, albowiem kwota wynagrodzenia pomniejszona jest o kwotę pożyczki, ubezpieczenie grupowe i ubezpieczenie dzieci, a z P. otrzymuje kwotę 2730 zł miesięcznie. Łącznie z tytułu pracy uzyskuje 6800 zł miesięcznie, po pomniejszeniu pożyczki zakładowej. W 2015 roku nie mieszkał jeszcze z obecną partnerką. W dniu (...) urodziło mu się dziecko z

obecnego związku – G. M. (1). G. M. oszacował, iż na utrzymanie dziecka z obecnego związku potrzebna jest kwota około 1200-1300 zł miesięcznie. Ma zaległy czynsz za jeden miesiąc w kwocie 520 zł. Spłaca nadal pożyczkę zaciągniętą w 2014 roku w pracy w kwocie 500 zł miesięcznie oraz kredyt hipoteczny zaciągnięty w 2007 roku na 30 lat, który został zaciągnięty we F., pozostało do spłaty 270.000 zł. Rata spłaty kredytu wynosi około 1200 zł. Kredyt został zaciągnięty na zakup działki, która obecnie nie jest w żaden sposób użytkowana. G. M. próbował sprzedać przedmiotową działkę, ale proponowano mu za nią 200.000zł, podczas gdy pozostało mu do spłaty jeszcze 270.000 zł kredytu. Obecnie nie ma środków na jej zabudowanie, a nie jest ona na tyle atrakcyjna pod względem położenia, aby móc ją wynająć. Koszty mieszkaniowe to kwota czynszu 600 zł, opłaty za gaz 50 zł, za prąd 50zł. Prowadzi wspólne gospodarstwo z partnerką, z którą ma córkę w wieku 1 roku i 2 miesięcy. Dziecko z nowego związku jest ogólnie zdrowe. Ponosi wspólnie z partnerką koszty utrzymania dziecka. Partnerka pracuje. W 2016 roku zarabiała tyle samo, co obecnie. Partnerka G. M. ma jeszcze dwoje dzieci w wieku 11 i 6 lat z poprzedniego związku. Wszyscy razem zamieszkują w mieszkaniu w P. (łącznie pięć osób). Pod koniec miesiąca pożycza pieniądze od rodziców. Nie posiada wiedzy jakie są poszczególne wydatki szkolne. Nie remontuje mieszkania partnerki, stoi ono puste. Nie posiada innego rachunku bankowego poza (...). Nie mam dostępu do rachunku partnerki. Ma samochód marki H. (...) z 2005 roku.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie następujących dowodów: odpis skrócony aktu urodzenia k. 5, zaświadczenie o wynagrodzeniu k. 6, zaświadczenie k. 7, historia rachunku bankowego k. 47-51, elektroniczne zestawienie operacji bankowych k. 58-79, k. 97-104, zeznania podatkowe k. 105-109, zaświadczenie k. 110, karta zarobkowa k. 111, zaświadczenie o wynagrodzeniu k. 112, zeznanie podatkowe k. 113-119, faktura Vat k. 120-121, k. 122v-125, postanowienie k. 126, zajęcie k. 127, zawiadomienie dłużnika o zajęciu rachunku bankowego k. 128, zaświadczenie o dokonanych wpłatach k. 129, elektroniczne zestawienie operacji k. 130-132, wydruk k. 133-135, zaświadczenie k. 126, PIT-11 k. 137-139, kartoteka księgową za 2017 rok k. 140-142, harmonogram spłat kredytu k. 143, przesłuchanie G. M. k. 144v-145, protokół płyta CD k. 146, przesłuchanie S. M. k. 145-145v, protokół płyta CD k. 146.

Z akt sprawy III RC 492/14: akt notarialny k. 49-54, zaświadczenie k. 55, zaświadczenie k. 56, umowa k. 57-58, umowa kredytu k. 59-61, zaświadczenie k. 109, zestawienie wydatków k. 112, przesłuchanie S. M. k. 114-115, k. 264-266, przesłuchanie G. M. k. 115-116, k. 266-267, zeznanie podatkowe k. 195-201.

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej w niniejszej sprawie. Należy także wskazać, iż niektóre z pism zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały.

Przesłuchania stron Sąd uznał za wiarygodne w zakresach wzajemnie się pokrywających i korespondujących z innymi dowodami w sprawie.

Sąd nie oparł się na paragonach złożonych do sprawy, albowiem nie są one rachunkami imiennymi i nie stanowią one dowodu zakupu określonej rzeczy lub usługi dla konkretnej osoby.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 kro na obydwojgu rodzicach ciąży obowiązek łożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowe odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu i statusowi rodziców.

Stosownie do treści przepisu art. 138 kro w zakresie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może zatem prowadzić do obniżenia alimentów, wówczas

gdy zmianie ulegną potrzeby uprawnionego albo zmieniają się możliwości zarobkowe lub majątkowe strony do alimentacji zobowiązanej.

W rozpoznawanej sprawie wysokość alimentów na rzecz małoletnich po raz ostatni została ustalona wyrokiem Sąd Rejonowego w Pruszkowie z dnia 24 lutego 2015 roku w sprawie III RC 492/14 na rzecz M. M. (2) na kwotę 1000 zł oraz na rzecz M. M. (1) na kwotę 850 zł od dnia 30 września 2014 r. Na skutek apelacji S. M. Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 22 września 2015r. w sprawie VI Ca 480/15 zmienił zaskarżone orzeczenie jedynie w ten sposób, że poczynając od 1 marca 2015 r. zasądził alimenty na rzecz małoletniego M. M. (1) w kwocie 1250 zł miesięcznie. Orzeczenie uprawomocniło się dnia(...) r.

Dla uwzględnienia powództw rozpoznawanych w sprawie decydujące stało się ustalenie, czy od tej ostatniej daty nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby obniżenie alimentów należnych małoletnim od ich ojca G. M., bądź też podwyższenie alimentów. Pomiędzy datą uprawomocnienia się wyroku w sprawie o alimenty a wniesieniem pozwu o zmianę wysokości obowiązku alimentacyjnego w niniejszej sprawie minęło dwadzieścia miesięcy.

Odnośnie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich pozwanych należy wskazać, iż w okresie będącym przedmiotem zainteresowania Sądu, całościowe, łączne koszty utrzymania małoletnich pozwanych nie zmniejszyły się znacznie, choć niewątpliwie uległy zmianie. Odpadły koszty przedszkola małoletniego M. M. (1), doszły koszty związane ze szkołą małoletniego oraz obiadami w szkole oraz zajęciami dodatkowymi małoletniego. Zmiany te wzajemnie się kompensują w dłuższych okresach rozliczeniowych. Jeżeli chodzi o małoletnią to należy wskazać, iż odeszły koszty opieki, doszły jednak zwiększone koszty za zajęcia z języka angielskiego, koszty zajęć tanecznych, akrobatyki i wyjazdów na turnieje. Małoletnia z pewnością potrzebuje większych kwot na odzież, wyżywienie. To wszystko oraz zajęcia dodatkowe łącznie w znacznej części kompensują odejście wydatków na opiekunkę.

Należy przyznać, że aktualnie nastąpiła zmiana i to zarówno po stronie małoletnich powodów, jak i po stronie pozwanego, jednakże zmiany te globalnie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności w sprawie, nie wpłynęły na wysokość obowiązku alimentacyjnego. W pierwszej kolejności powód podniósł, iż urodziło mu się kolejne dziecko. Należy podkreślić, że narodziny kolejnego dziecka, jako osoby również uprawnionej do utrzymania przez pozwanego nie powoduje automatycznie obniżenia alimentów w stosunku do dzieci z poprzedniego związku, co do których obowiązek alimentacyjny został już ustalony. Muszą zachodzić inne okoliczności, które wskazują na to, że nie ma możliwości ponoszenia tego obowiązku alimentacyjnego na dotychczasowym poziomie. Sąd nie podzielił argumentów strony przeciwnej jeśli chodzi o lekcje języka angielskiego, że koszty te powstały na potrzeby niniejszego postępowania, albowiem małoletnia uczęszczała na dodatkowe lekcje z języka angielskiego także w czasie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej, choć w mniejszym wymiarze godzin. Odnośnie wydatków związanych z zajęciami tanecznymi i akrobatyką, to są to także koszty utrwalone, albowiem małoletnia uczęszcza na te zajęcia od dwóch lat.

Należy podkreślić, iż zakres świadczeń alimentacyjnych nie zależy tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale również od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, gdyż górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. W sprawie tej więc Sąd badał również czy nastąpiła istotna zmiana w zakresie sytuacji G. M..

W ocenie Sądu obowiązek alimentacyjny w łącznej kwocie 2250 zł w chwili obecnej jest możliwy do ponoszenia przez G. M.. Kwota alimentów w dotychczasowej wysokości stanowi 1/3 dochodów wykazywanych obecnie przez G. M., a zatem 2/3 pozostałych dochodów przeznaczana jest na jego inne potrzeby. Sąd uwzględnia, że powód również posiada dziecko z obecnego związku. Sąd musiał wziąć pod uwagę także to, że nie tylko na powodzie ciąży obowiązek utrzymania dziecka z obecnego związku. Powód prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z matką dziecka, która także pracuje i jest tak samo jak powód zobowiązana utrzymywać dziecko. Powód wspólnie zamieszkuje z partnerką oraz dzieckiem, a zatem wykazywane koszty mieszkaniowe powinny być przy wyliczeniu obowiązku alimentacyjnego dzielone proporcjonalnie do liczny mieszkańców zamieszkujących na tej nieruchomości. Zatem udział powoda w kosztach utrzymania mieszkania jest mniejszy niż globalna kwota wydatków mieszkaniowych, którymi powinien się dzielić z partnerką. Niezależnie od powyższych wskazań należy dokonać proste działanie matematyczne. G. M.

ma wypłacane miesięcznie 6800 zł (po odjęciu raty pożyczki pracowniczej 500 zł). Po odjęciu sumy dotychczas zasądzonych alimentów w kwocie 2250 zł pozostaje mu 4550 zł. Po odjęciu ciężącej na nim raty kredytu hipotecznego w kwocie 1200 zł pozostaje mu 3350 zł. Po odjęciu nawet całości wskazanych przez niego kosztów mieszkaniowych w łącznej kwocie 700 zł pozostaje mu 2650 zł. Po odjęciu nawet całości kosztów wskazanych przez niego potrzebnych na utrzymanie dziecka z obecnego związku w kwocie 1300 zł pozostaje mu 1350 zł. Kwota ta pozwala jeszcze na pokrycie niezbędnych pozostałych kosztów utrzymania G. M. takich jak żywność, artykuły kosmetyczne i chemia gospodarcza, paliwo, ubrania i inne. W tym miejscu należy wskazać, iż ta ostatnia kwota jest wyższa, iż zasądzone na każdego z małoletnich alimenty.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania Sąd ustalił, iż wynagrodzenie powoda jest niższe niż poprzednio. Sąd nie podzielił argumentów strony przeciwnej, że powód ukrywa swoje dochody. Dokumenty, które zostały złożone w toku postępowania są wykazują obniżenia wysokości dochodów powoda.

Nie można z góry przyjmować, że jeżeli dochody powoda uległy zmniejszeniu, to także potrzeby dzieci są niższe.

Odnosnie kwestii możliwości majątkowych G. M. nie zaszły istotne zmiany. Sąd uwzględnił, że powód spłaca w dalszym ciągu zobowiązania kredytowe, ale niejako tym samym polepsza swoją sytuację, albowiem wysokość jego ogólnych zobowiązania ulega zmniejszeniu. W przypadku kredytu we frankach, możliwość spieniężenia takiego majątku jest albo niemożliwa albo ze szkodą dla kredytobiorcy, a zatem w chwili obecnej powód nie ma możliwości osiągnięcia zysku z tej nieruchomości, na którą udzielony został kredyt.

Jednakże, w ocenie Sądu, uzyskiwane przez G. M. dochody, choć w niższej wysokości, pozwalają w dalszym ciągu na pokrywanie alimentów na dotychczasowym poziomie. G. M. bezspornie w chwili obecnej musi tak dysponować własnymi dochodami, aby prawidłowo wywiązywać się z ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec małoletnich dzieci z pierwszego związku – stron tego postępowania.

Należy podkreślić, iż oboje rodzice są tak samo zobowiązani do czynienia wszelkich starań, aby odpowiednio wychować i utrzymać dzieci.

Sąd zauważył również, iż w okresie będącym przedmiotem zainteresowania zmianie uległa sytuacja finansowa matki małoletnich. Dochody uzyskiwane ze stosunku pracy uległy zwiększeniu o około 500 zł miesięcznie. Ponadto przedstawicielka ustawowa małoletnich jest w związku małżeńskim i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z mężem, który także pracuje, a zatem także winien partycypować w kosztach utrzymania zajmowanego mieszkania.

Reasumując, G. M. powinien w takim samym stopniu jak dotychczas partycypować w kosztach utrzymania małoletnich dzieci. Tym bardziej, że S. M. swój obowiązek alimentacyjny spełnia także poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dzieci. Sąd wziął pod uwagę fakt, iż G. M. realizuje ustalone kontakty i wówczas w pewnym stopniu ponosi koszty utrzymania dzieci. Z drugiej jednak strony jest to w stopniu niewystarczającym, ażeby miało znaczący wpływ na wysokość alimentów.

W ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie nie nastąpiła taka istotna zmiana stosunków, która uzasadniałaby obniżenie bądź podwyższenie wysokości obowiązku alimentacyjnego ciężącego na G. M. wobec córki M. M. (2) i syna M. M. (1) i dlatego też oba powództwa należało oddalić.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów wobec braku przesłanek z art. 138 kro Sąd orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc, zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej sprawę tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis wyraża zasadę słuszności w orzekaniu o kosztach, stanowiąc wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Biorąc pod uwagę, iż zarówno powództwo główne, jak i wzajemne nie zostało uwzględnione chociażby w części, Sąd na zasadach słuszności odstąpił od obciążania powoda kosztami proces.